65. Mindegyik esetben tkp. arról van szó, hogy ismert vektorterek részhalmazai alteret alkotnak-e.

66. Lehetséges válaszok: mindig eleme; sohasem eleme; lehet, hogy eleme, de lehet, hogy nem. Gondoljunk az analóg kérdésre racionális/irracionális számok összegéről (ami egyébként ennek speciális esete, miért?).

67. Lehetséges válaszok: mindkettő eleme; egyik sem eleme; pontosan az egyik eleme. Ha több eset is megvalósulhat, mindegyikre mutassunk példát.

68. Találjuk meg azokat a nyilvánvaló eseteket, amikor az egyesítés altér, majd mutassuk meg, hogy máskor nem lehet az egyesítés is altér.

69. Itt most minden vektortéraxiómát ellenőrizni kell (kivéve, ha találunk már egyet, ami nem teljesül), hiszen nem egy ismert vektortér műveleteiről van szó. Igenlő válasz esetén az is jó indoklás, ha mutatunk egy ismert vektorteret, amelynek elemeit és műveleteit átjelölve éppen a feladatbeli konstrukciót kapjuk.

70. Nyilván csak a skalárral való szorzásra vonatkozó axiómáknál lehet probléma.

71. (a)-hoz használjuk a vektortéraxiómákat, (b)-hez és (c)-hez pedig (a)-t.

72. Elég, ha az adott vektorok egy ismert generátorrendszert előállítanak, hiszen azokból már minden vektor előáll. Negatív válasz esetén esetleg észrevehetjük, hogy az adott vektorok lineáris kombinációjaként csak bizonyos típusú polinomok jönnek létre.

74. Az adott típusokból egy-egy általános sorozatot felírva keressünk néhány olyan „alapsorozatot”, amelyek lineáris kombinációjaként minden ilyen sorozat előáll.